

ти гбра не обръли. **Б. II р. 9.** **Обрълване** с. с. обиванье, ошибанье (плодовъ).

Обрусь с. ж. полотенце: Обрусы (просопы) — пешкиры ся рѣжитъ отъ кѣлбета (комата) платовѣ и си ражитъ по крайща-та на разнообразни рѣсни. **Ч. 70.** (ср. исл. убрусъ, обрусь).

Обручъ с. м. зап. бол. обручъ: Железни су обруччи турали. **Пе. XI р. 132.** (ср. брѣчъ).

Обрѣкамъ ил. св. спутаю, **Обрѣкамъ концітъ** спутаюсь, запутаюсь: Е, е, чакай, чакай ты съвсѣмъ обѣрка концитъ, не знашь какво хортуваши. **Зк. 193. ib. 127.** (ср. забрѣкамъ).

Обрѣнъ ил. св. **Обрѣтамъ** **Обрѣщамъ** **Обрѣщамъ** ил. дл. 1) переверну, переворачиваю; вращаю: А кѣту ся позапече тѣсто убърѣтъ го и отъ другаъ страна додѣ ся опече. **Пк. 36.** Но мноро пѣти бурята обърташе (*faisait tourner*) този голѣмъ уломъкъ отъ дърво. **T. 98.** 2) поверну, поворочу, поворачиваю: А по негдѣ си върхѣтъ само съ кони, кѣту забижахъ по срѣдѣ враха единъ колъ, кой си зѣвѣ стожаръ, и кѣту врѣзътъ додѣ ся завие конопецъ на стожара, посль ги убърѣтъ обратно на развизанье конопца. **Пк. 58—59.** А то е направено такъ нарочно да ся убърта кола лесно. **Пк. 48.** Доде Богъ обѣрне на добрѣ работы-тѣ. (*Покуда Богъ дѣла устроитъ*). **P. 51. 3)** подниму (*иза*): Та ка сѣ Арапски узъби, Обѣрна очи въ бѣлина, Обѣрна уста кѣмъ небо. Тога ѹ деверь думаше: „Сега си като делія“. **M. 89. 4)** обращу, употреблю: Ако крава-та земе да ся дон прѣди еще да си е дорасла напълно, тя ще си обрѣне всичкы-ты силы само на ваденіе млѣко. **Л. Д. 1873 р. 272.** **Обрѣнъ** грѣбѧ си нѣкому откажу кому-нибудь: Тамъ имаше другъ единъ, за кого-то всякой говореше, ще ни обжрие гърба си (тя). **Л. Д. 1875 р. 132.** **Обрѣнъ** са **Обрѣтамъ** са **Обрѣщамъ** са 1) оглануясь, оглядываюсь, обернусь, обертываюсь: „Кога си въ порти влезиме, Назадъ сѣ обращайте“. **M. 153.** Кога си назадъ обжрина, Надъ Стояна ся віеха Три орли, три мили брате. **M. 140.** Кагъ ся на десно завѣрѣ, Догдѣ ся на лѣво обѣрне Сички-ти ми є посѣкъл. **Д. 26, 59—61.** Не дѣй ся обрѣща назадъ. (*Не оглядывайся*). **P. 62. 2)** обращаюсь, обращаюсь (*съ рѣчью*), возражаю: Везирять ся обѣрина кѣмъ Халима и рѣче. **Х. I, 30.** „Азъ не сї ги открадналъ“. **Л. Д. 1873 р. 245. 3)** вращаюсь: Мѣсто-то съ цѣлна свѣтъ имъ ся обрѣща и около срѣдце-то е нѣкакъ тѣсно и тяжко. **ib. 1869 р. 112. 4)** превращаусъ, —аусъ: Като сега гроба Елинин Са обжриналъ на бистръ кладенецъ **ib. 1876 р. 125.**

Обрѣснъ ил. св. обрѣю: „Я земпি скоро брѣспача, Руса ми коса обрѣсни“. **M. 89.** Деверь почва да убърени брадж му и да му подстриже